

Притча про ближнього - Джерело

Написав Вадим Тимчук
Середа, 16 липня 2014, 03:12

Ісус ходив із міста в місто,
Уздоровляв людей, зціляв серця,
Наповнював життя Він змістом,
У всьому волю здійснював Отця.
Месію вже не раз хотіли зупинити,
Шукали підступом схопити як Його,
Вони Христа постановили вбити,
Не розпізнавши Господа свого!
Один законник раз спитав Ісуса:
«Як досягнути вічного життя?»
Ісус же бачив серце – це спокуса,
Та відповів, від Бога мавши відкриття:
«Виконуй, що написано в Законі,
Не раз уже ти це перечитав».
За власну гордість ставши в обороні,
Учителя він знову запитав:
«А хто мій ближній і кого любити
Навколо так багато є людей,
Невже можливо так у світі жити,
Ні перед ким не закривать дверей?»
Ісус промовив, притчу розказавши,
Ішов з Єрусалиму чоловік,
Його розбійники побили, все забравши
І ледь живий відповз він десь убік.
Не міг він навіть вимовити слово,
Не міг собі нічим допомогти,
Можливо йти тут буде випадково
Той, хто життя зуміє зберегти.
Лежав, чекав, надіявся і вірив
Що хтось побачить і його врятує,
Ішов був той, кому Отець довірив
Пасти народ, той хто Закон вартує.
Священник глянув, не промовив слова
Пішов собі, бо дуже поспішав,
Його не стурбувала зустріч ця раптова,
Він далі йшов, на нього не зважав.
«Ще хтось прийде, мене ось тут побачить
І допоможе, дасть води, зведе,
Може священник прийде й призначить
Когось прийти, він підніме і поведе.»
Проходив час – нікого і несила
І підступав до серця вже відчай:
«Невже помру, вже не побачить мила,
О Боже, поможи, пошли бодай
Когось іще, не хочу помирати» -
Кричав в душі, та тиша на вустах,

Притча про ближнього - Джерело

Написав Вадим Тимчук

Середа, 16 липня 2014, 03:12

І дух почав його вже покидати,
І серце сковував тривожний страх.
Та раптом кроки, хтось іде, «о Боже,
Це рятівник, це поміч йде мені,
Ще є надія, може цей хоч допоможе»,
Та це ж левит, йде з храму в тишині!
Ішов левит, він думав про служіння,
Про Божий храм, про славу, велич і красу
Яку він бачив, як співав, про те спасіння
Що прийде для Ізраїля, він глянув – «не знесу,
Це важка ноша, а я вже втомився,
Він мертвий мабуть, а я так спішу,
Я в храмі цілий день, ах, як я заморився,
Не буду гаятись, я цим не зогрішу.»
Заплакав чоловік, пора вже помирати
Пройшов левит - наповнив серце сум,
Бо там, удома виглядає мати
Не може стриматись від гірких дум.
І защеміло серце, пронизав біль душу,
І сльози покотилися з очей,
«Я вже себе стерпіти це не змушу,
Ах, скільки незакінчених речей!»
Та хтось ішов, побачив, зупинився,
Перевернув підняв, водиці дав,
І ніжно так у очі подивився,
Це ж самарянин, як він довго ждав!
Того, хто допоможе, хто підніме,
Водиці дасть, і витре хто чоло,
Обмиє рани, брудний одяг зніме...
О як чекав він у ту мить його!

Так хто ж тут ближній, хто тут полюбив,
Хто в пітьмі ночі йому допоміг,
Хто все що міг для хворого зробив,
Зробив все те, що більш ніхто не зміг!
І я колись лежав був край дороги,
Розбите серце, сил іти нема,
Та пам'ятаю ті пробиті ноги,
Що помогли, звільнили від ярма!
Тебе Ісус сьогодні закликає,
Допоможи своєму ближньому в цю мить,
Спаси того, хто в світі пропадає,
Нехай хвала для Бога в вись злетить!
Не оминай можливості сьогодні -
Ти розкажи всім людям про Христа,
Вони всі спрагли Слова і голодні

Притча про ближнього - Джерело

Написав Вадим Тимчук

Середа, 16 липня 2014, 03:12

Відкрий сьогодні ти свої уста!
Трудись для Бога, все роби що можеш,
Біжи щосили - щоб перемогти,
Ти все любов'ю тільки переможеш,
І лиш Господь нас може зберегти!